
Editie #223

Deze Editie

125 jaar parochie Horendonk

- Eucharistieviering 17 maart 2024
- Receptie viering 125 jaar parochie

Toneel Keldertrapken 16-17 maart : De tovenaer van Es

Optreden Willem Vermandere 20 maart 2024

G-voetbal Horendonk

Inclusief

Weerpraatje

Overlijdens

Aankondigingen

Varia

Contactgegevens

Hoofdredacteur

Marc Claessens—0473 30 22 94

Oprichters:

Willy Gommeren & Wout Suykerbuyk

Redactie

www.hetuiltje.be

info@hetuiltje.be

Voor geïnteresseerden

Hebt u een leuk/interessant nieuwtje dat zich op Horendonk plaats vond? Of wilt u zich vrijwillig stellen voor zelf af en toe eens een interview af te nemen of iets te schrijven? Twijfel dan zeker niet en contacteer ons.

Het is mogelijk om uw advertentie te laten opnemen in onze nieuwsbrief. Voor meer info kun je een mail sturen naar info@hetuiltje.be

Horendonk viert 125 jaar parochie

Eucharistieviering 17 maart 2024

Tijdens de dankviering van 125 jaar Horendonk sprak deken Lieven Snyders de hiernavolgende homilie uit.

Wie zijn leven bemint verliest het, maar wie zijn leven in deze wereld haat, zal het ten eeuwige leven bewaren. Die zin hebben we zojuist gelezen in dat ingewikkelde evangelie van Johannes.

Ik weet niet hoe u die zin ervaart, maar het klinkt een beetje alsof Jezus iedereen oproept om maar martelaar te worden. Als er nu stond: ieder die zijn leven niet bemint, is een verliezer, dan zou ik dat kunnen begrijpen. Ieder normaal mens houdt toch van zijn leven en doet dus alles om dat leven zo goed en aange-

naam mogelijk te maken. Als er nu stond: wie zijn leven bemint moet goed nadenken over zijn leven, over wat goed en zinvol is, over wat je echt gelukkig maakt in je leven. Wie er nooit over nadenkt loopt het risico een verliezer te worden. Ik denk dat Jezus ook zo iets bedoelt.

Bij een feest van vandaag, 125 jaar parochie, kan je ook eens nadenken over: wat heeft het de mensen doen maken dat zij de parochie hebben bemind? Hoe werden zij gelukkig? Hoe hebben ze vele vruchten voort gebracht?

En dan kunnen we ons vandaag afvragen: wat bemin ik het meest? Je kan het vele vrijwilligers leven en inzet beminnen, de vele helpende handen van mensen op de dag van vandaag. Je kan eens kijken naar de vele kleine steentjes die bijdragen tot de opbouw van een gemeenschap. Waar staat de gemeenschap nu? Zijn we bereid om verder te kijken naar onze burens, kijken naar de kracht van saamhorigheid. Kunnen wij, wat we opgebouwd hebben laten voort bestaan?

Als van je leven houden wordt vertaald met alles doen om het zo gemakkelijk mogelijk te maken, moeilijke dingen altijd uit de weg te gaan, altijd ja zeggen tegen je wensen en verlangens dan maak je jezelf voor je leven ongelukkig. Als je echt van je leven houdt, dan moet je ook verder kijken dan je neus lang is, en nu en dan bewuste keuzes maken en niet in alles de weg van de minste weerstand gaan. Ons leven is ons heiligste en kostbaarste bezit, iets waar je dus heel zorgvuldig mee moet omgaan. Je moet altijd oppassen dat je het niet verliest, want daarvoor hou je teveel van het leven.

Er zijn mensen geweest die hun leven hebben gegeven voor de opbouw van een parochie. Ze hebben hun ziel erin gestoken. Heel dikwijls zie en voel je dat in zeer kleine dingen die er nu nog zijn.

We weten allemaal dat dat aantal mensen sterk is verminderd, dat de groep van "dragers en steunbalken" kleiner wordt. Dat we misschien de fundamenten moeten verstevigen. Dat we soms moeten inzien dat we het niet meer alleen kunnen. Dat je moet toelaten dat er grotere gehelen worden gevormd om de kracht van het blijvende bestaan te ondersteunen. Het geheim van het leven is niet doen wat je leuk vindt maar leuk vinden wat je doet.

Als je in je leven alleen maar dingen doet die je leuk vindt, alleen dingen waar je plezier aan beleeft, dan loop je het risico dat jouw leven gaat lijden onder ernstige bloedarmoede. Maar als je de kunst verstaat om leuk te vinden wat je doet, om het zinvolle te zin van je activiteiten, dan kun je ook met minder aangename dingen blij zijn. Je kunt het vergelijken met jonge mensen die samen wonen,

die allebei werken voor een goed inkomen, die veel plezier hebben in hun leven, die kunnen uitgaan wanneer ze willen, uitgebreide vakanties kunnen houden. Maar als er dan kinderen komen dan verandert hun leven grondig.

Dan moeten ze veel van hun vroegere pleziertjes laten vallen, om te zorgen voor hun kinderen. Maar de meeste ouders hebben dat er graag voor over, en genieten nog veel intenser van hun kinderen dan voorheen van alle avondjes uit.

Wie zijn leven op de juiste wijze bemint, die wint er alleen maar mee.

Guy Kools heeft een film gemaakt van deze viering die je via volgende link kan bekijken:

<https://youtu.be/rfJx7OSsdUQ>

Speech receptie feestviering 125 jaar parochie Horendonk door Kathleen Pockelé

Mijnheer de deken, mijnheer de burgemeester,
beste feestvierders,

wij heten u van harte welkom op deze bijzondere gelegenheid
waarmee dit jubeljaar van start gaat.

In Essen zei men ooit al spottend : 'Horendonk? Daar houdt de
wereld op!'

Maar eind 1898 verwierven de inwoners van Horendonk eindelijk
waarvoor ze jarenlang hadden geijverd... Het afgelegen gehucht
Horendonk, in de volksmond ook wel den Uil genoemd, krijgt een
zekere zelfstandigheid: een eigen parochie, kerk, scholen en we-
gen. Dat dit niet van een leien dakje verliep kan je lezen in het
boekje '75 jaar Parochie Horendonk' van Alfons Tireliren.

Met Pasen 1899 beginnen de kerkdiensten in een voorlopige
houten noodkerk. De parochie van de H. Vincentius à Paulo is
'geboren'. Nu, in 2024, 2 kerken verder staan wij hier om het
125 jaar bestaan samen te vieren.

125 jaar is een indrukwekkende mijlpaal. Het vertegenwoordigt

niet alleen de levensduur van een gemeen-
schap, maar ook de vele levens die binnen de-
ze parochie zijn geworteld en gebloeid. We
staan hier vandaag niet alleen om terug te kij-
ken op de geschiedenis van Horendonk, maar
ook om de banden te versterken die ons als
gemeenschap verbinden.

125 jaar geleden werd onze parochie gesticht,
gedragen door de toewijding en vastberaden-
heid (of koppigheid?) van onze voorouders. Zij
hebben een fundament gelegd waarop wij nu
staan. Je kunt je voorstellen dat de mensen
van toen, met hun chique hoeden en deftige

snorren, geen idee hadden dat we hier meer
dan een eeuw later zouden staan, met nog
steeds evenveel enthousiasme, de hoeden
hebben het helaas niet overleefd. Dankzij de
vele verenigingen die er doorheen al die jaren
zijn geweest, en nu nog zijn (misschien helaas
met wat minder leden tegenwoordig) zijn wij
hier een hechte gemeenschap op Den Uil.

Zoals jullie al via de verschillende kanalen ge-
hoord hebben, werd er door het feestcomité
een uitgebreid feestprogramma voor de gele-
genheid samengesteld. Het zou fantastisch zijn

als we iedereen op een van de feestelijkheden konden verwelkomen. Ik wil hier ook de groep
vrijwilligers bedanken die zich geëngageerd hebben om deze verjaardag niet zomaar voorbij te
laten gaan. Tevens ook een woord van dank aan de gemeente Essen voor de mooie sponsoring
die we van hen mochten ontvangen.

Als parochianen van St. Vincentius à Paulo dragen wij de fakkel van geloof, liefde en naastenlief-
de die generaties eerder, voor ons hebben ontstoken. Deze fakkel moet door ons worden hoog
gehouden en doorgegeven aan de komende generaties. Laten we proosten op nog eens 125
jaar!

Via volgende link kan je meerdere foto's bekijken: <https://youtu.be/RGU0ja8Tzbw>

Toneel van het Keldertrapken

De Tovenaar van Es

Eja, de jeugdtondeelkring van Wildert, bestaat dit jaar 50 jaar. Ze willen er een feestjaar van maken en vroegen onder meer aan alle Essene toneelverenigingen om een stuk dat zij ooit speelden te herneemen. Dat was voor Keldertrapken net dat duwtje dat nodig was om over de 'wanneer-spelen-we-nog-eens-toneel?'-drempel gedruwd te worden. Het was immers al meer dan 10 jaar geleden dat ze toneel speelden.

Er werd gekozen voor de Tovenaar van Oz, door Eja gespeeld in 2012. Keldertrapken zou Keldertrapken niet zijn als ze het niet net dat tikkeltje anders zouden willen organiseren. Ze wilden onder andere op een unieke locatie optreden. Eerst werd er gedacht om in de Schamhoef bij Jan en Rien de toneeltenten op te slaan. Dat was mogelijk, Jan en Rien zijn volop bezig om de boerderij opnieuw in te richten. Op een winterse avond beslisten ze toch om die locatie voor een volgende keer te houden en het warmere en drogere voor het onzekere te nemen. Op zoek naar een andere locatie.

Niet veel later vond men de loods van de voormalige Carrosserie Vrints bij Jos en Greet. Keldertrapken kon er op 17 en 18 maart spelen en bovendien konden ze zelfs twee weken op voorhand het podium al zetten én er vanaf dan al op repeteren. Wat een luxe! Daar kunnen andere theaterzalen nog iets van leren.

Het stuk De Tovenaar van Oz dus. Gebaseerd op een musical van bijna 100 jaar geleden, gespeeld (door Eja) door een grote groep dansende en zingende jongeren. Dat moest nu gespeeld worden door een handvol, grotendeels niet-zingende al-iets-ouderen? Uitdaging aangenomen. Ze schrapten de liedjes, dansjes, massascènes, herleidden het aantal rollen tot een 12-tal, schreven gastrollen (o.a. voor een Femma-delegatie), nieuwe liedjes en filmpjes bij... Kortom: ze toverden het stuk om tot een waardig Keldertrapken-stuk. Tineke Pockelé werd gevraagd om de telfout in het aantal spelers te corrigeren. De Tovenaar van **Es** was geboren.

Het stuk De Tovenaar van Oz dus. Gebaseerd op een musical van bijna 100 jaar geleden, gespeeld (door Eja) door een grote groep dansende en zingende jongeren. Dat moest nu gespeeld worden door een handvol, grotendeels niet-zingende al-iets-ouderen? Uitdaging aangenomen. Ze schrapten de liedjes, dansjes, massascènes, herleidden het aantal rollen tot een 12-tal, schreven gastrollen (o.a. voor een Femma-delegatie), nieuwe liedjes en filmpjes bij... Kortom: ze toverden het stuk om tot een waardig Keldertrapken-stuk. Tineke Pockelé werd gevraagd om de telfout in het aantal spelers te corrigeren. De Tovenaar van **Es** was geboren.

De langzame start na de kerstvakantie met de wekelijkse repetities in een zaaltje bij Jan en Rien ging eind februari over naar een hoger tempo bij Jos Vrints. Een week timmeren, nieten, bouwen, schilderen en 20 toneel-, zang- en filmmomenten volstonden om op 17 maart in het 'pop-uptheater Vrints' in de Vaartstraat op de planken te staan.

Sommigen hadden toch best wat zenuwen. Zeker als er vragen door hun hoofd flitsten als: Kunnen we het nog? Hadden we niet beter een regisseur gevraagd? Misschien volgende keer een souffleur nemen? Kunnen de mensen onze aanpak, onze humor nog wel smaken?

Des te groter was de opluchting en het positieve gevoel als nadien volgende commentaren de ronde deden. 'Bedankt. Echt bedankt, ik heb me al lang niet meer zo goed geamuseerd.', 'Ik zat een hele avond met een grote smile op mijn gezicht.' of 'Durf niet nog eens 11 jaar te wachten om nog eens toneel te spelen.' De filmpjes die ze maakten op de gele wegen van Essen, de wokepolitie en de typische keldertrapkenhumor kregen veel bijval.

Het was niet enkel positief: zaterdagavond kreeg 'goede heks/tante Em' Dries last van zijn knie en rug. Die pijn was zelfs zo erg dat hij naar het ziekenhuis moest. Zondagvoormiddag viel het verdict: Dries kon 's avonds niet meespelen. Even paniek en wat rondbellen. Els Van Ginderen, de vriendin van Guy Andriessen en ex-Eja-lid en Liesje Pockelé waren bereid om ieders een helft van de dubbelrol van Dries op zich te nemen. Zij vervingen Dries op een voortreffelijke manier. Er werd nog even gearzeld om voor het zondagavondpubliek een wedstrijd in te richten met de vraag 'Wie zijn de personen die slechts één keer repeteerden?' Maar gelukkig werd er beslist om dat niet te doen. (Uit schrik dat de toeschouwers op vaste (lees: repeterende) Keldertrappers zouden stemmen.) Ondertussen gaat het goed met Dries, al zal hij in het

vervolg toch iets meer rekening moeten houden met de leeftijd en de staat van zijn knieën en rug.

Keldertrapken wil nog een hoop mensen bedanken. Alle mensen die kwamen kijken. Alle mensen die we in het lijstje hieronder vergeten zijn. Tineke om tijdelijke Keldertrapster te willen zijn. Chris, Marleen en Hilda die in de eerste scène na de pauze het land van Alsië bevolkten, en ons hielpen met het betere naai- en kledingwerk. Marleen, Kathleen en Cindy voor het geweldige (snelle) grimeren. Filip met Bert en Andreas, zijn West-Vlaamse collega's, die vrijdagavond tot de vaststelling kwamen dat ze een overvol weekend met geluid-, licht-, monter- en filmtaken bezorgd kregen. (Gelukkig konden de West Vlamingen de humor wel smaken... op de momenten dat ze het verstonden.) Jan voor de zangrepetitie en ondersteuning op gitaar en ukelele en het aanpassingsvermogen aan de ritmedove vogelverschrikker. Lies en Els om ons op een sublieme wijze uit de nood te helpen. Bedankt aan de KelderTappers die ons voor, tijdens en na de voorstellingen van een drankje voorzagen. De mensen die hielpen met het opruimen en klaarzetten

van de zaal. De helpers aan de kassa/inkom. Onze vrouwen en vriendinnen die ons thuis misten tijdens de laatste, drukke weken...

Maar vooral dank aan Jos en Greet voor hun gastvrij ontvangst: niet alleen het gebruik van de zaal, maar ook de pizza's vlak voor de voorstelling op zaterdag, de koffies en koekjes tijdens de repetities, hun enthousiasme en de babbels voor en na.

Samengevat: een nafeestje dringt zich op. Wees gerust, daar komt geen verslag van.

Om af te sluiten kregen we nog de melding dat ze deze keer geen 11 jaar meer gaan wachten. Misschien moet iemand anders ze deze keer over het 'wanneer-spelen-we-nog-eens-toneel?'-drempeltje duwen?

Tim Pockelé
Foto's: Imelda Hoppenbrouwers

Reactie van een kijker:

Kultuurgroep Keldertrapken speelde op 16 en 17 maart 2024 in het Pop-Up Theater Vrints met veel plezier het stuk "De Tovenaar van Es".

Zoals elke keer als je naar Keldertrapken gaat kijken wordt je ontvangen in een gezellige sfeer, ze hadden er deze keer ook echt hun best voor gedaan!

Het originele toneelstuk werd herschreven met als thuisbasis den Uil en als een klucht.

Dit keer waren er ook vrouwen op het podium te zien, dit was wel een verrassing! Tineke Pockelé was de boze heks en juf Janssens en zij speelde de rollen erg overtuigend!!! Chris, Imelda en Marleen waren enkele bewoners van Alsië, zij speelden jarenlang bij het toneel van Femma, maar jullie zijn jullie talent zeker niet verloren!

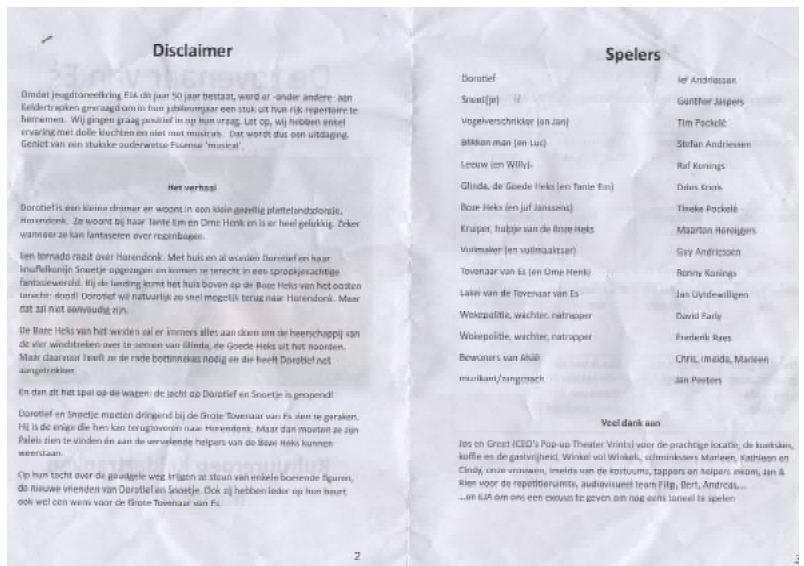
Het toneel of musical was super en we hebben veel moeten lachen! Jullie zangtalent is niet te evenaren! Jullie speelden vol emotie en konden het nieuwe verhaal heel mooi ten tonele brengen. De filmpjes tussendoor waren toppers!

Het zijn natuurlijk niet alleen de spelers die dit tot een mooi resultaat kunnen brengen, achter de schermen zijn er vele mensen aan het werk om het mogelijk te maken.

Zaterdagavond kon Dries Kools nog de Goede Heks spelen, maar zondag is hij wegens omstandigheden vervangen door Liesje Pockelé en zij heeft dit vakkundig tot een goed einde gebracht, dit verdient een dikke Proficiat!!!

Bedankt voor deze gezellige avonden hopelijk spelen jullie nog eens een toneel of musical!

José Schrauwen

Optreden Willem Vermandere

WILLEM VERMANDERE 'OP NAAR DE HONDERD'

Op zondag 17 maart waren we nog maar net begonnen aan het feestjaar met een prachtige eucharistieviering en een geweldige receptie, toen het volgende evenement al werd aangekondigd. Op woensdag 20 maart mochten we hier op Den Uil de West-Vlaamse bard Willem Vermandere verwelkomen.

De kerk werd op maandag omgetoverd tot een echte concertzaal onder leiding van Berend Pyl en met hulp van enkele bereidwillige handen! Dank aan de mannen! De weekkapel werd omgebouwd tot de backstage voor Willem.

Rond 19 uur op woensdag stroomde het publiek van heinde en verre toe.

Meer dan 300 personen hadden een kaartje kunnen bemachtigen. Willem, inmiddels 84 jaar oud, stond samen met Pol, de gitarist, Bart, de bassist, en Freddy, met zijn toeters en blazers, op het podium en gaf het beste van zichzelf. De klanken van zijn klarinet klonken hemels.

Het was 80 minuten puur genieten van nummers als "Duizend Soldaten", "Reintje", "Bange Blankeman", "Ik Plantte Ne Keer Patatten" en uiteraard mocht "Blanche En Zijn Peird" hier in Essen niet ontbreken.

Het publiek genoot met volle teugen. Na afloop werd er nog nagepraat in de parochiezaal onder het genot van een biertje of een wijntje. We mogen gerust zeggen dat ook deze tweede festiviteit een groot succes was. We kijken nu uit naar de volgende activiteit in mei: de fototentoonstelling over de kapelletjes.

Foto's :

Danny Vergouwen

De Spycker 2024

Terug naar de jaren 1970 en nog verder in de tijd met De Spycker 2024

De jaren 1970 lijken even terug van weggeweest te zijn, want dat is zeker het geval in de nieuwe De Spycker van de Essense Heemkundige Kring. Liefst acht artikels van dit 81^e jaarboek hebben een link met dit decennium.

Foto rechts: de cover van het jaarboek 2024

Foto links: Het stuk 'Terreur in Oklahoma' door EJA met Marc Claessens en Dirk Beyers

Foto onder: Een 'stichtelijk' toneelstuk 'De duivel en de non' door Pinokkelijn in 1978 met Lief Verbeek en Cit Peeters

Toneel

Zo zagen zowel toneelgroep 'Pinokkelijn' als het jeugdtonelgezelschap 'EJA' toen het levenslicht en beiden verenigingen staan na die halve eeuw nog steeds op de planken. Frank Hontelé en Leo Ribbens vertellen je daar alles over. Joos Janssens maakte vanaf het prille begin deel uit van dat Pinokkelijn-gezelschap en hier kan je lezen hoe Janssens verder evolueerde van acteur naar kunstenaar, maar vooral naar instrumentenbouwer in Frankrijk. Leuk detail: hij is de vader van violist Klaas Janszons van de gekende Belgische band dEUS.

Eerbetoon

1973 was het jaar dat onze veel te vroeg overleden hoofdredacteur Guy Van den Broek aan zijn journalistencarrière begon bij de krant 'De Financieel Economische Tijd' (nu 'De Tijd') en artikels typete voor de Ronde-Écho van de allereerste Ronde van Essen. Schoonbroer Frank Hontelé schetste een warm en compleet beeld in de rubriek 'Mensen van bij ons'. Ondanks zijn ziekte had Van den Broek dit jaarboek nog grotendeels mee op de rails gezet. Als eerbetoon heeft de redactie het verder afgewerkt zoals hij het voor ogen had.

Foto: Guy Van den Broek († 24-05-2023, hoofdredacteur De Spycker)

Interessant leesvoer

Nog in 1973 werd er met een scoutsgroep begonnen op Heikant. Johan Buysen neemt je mee naar de opstartfase en het niet altijd zo evidente eerste decennium van deze niet meer weg te denken jeugdbeweging.

Vanaf 1976 was Elly De Bruijn de voorzitter van de turnkring 'Vlug en Blij', maar ook voor de Heemkundige Kring heeft ze vele jaren enorm veel betekend als medewerkster en auteur. Marlies Van Tichelt schreef een passend In Memoriam. Paul Ruys beschrijft dan weer het werk en leven van de talentrijke kunstenaar Piet Tirelire (1942-1980), die zeer productief was in de jaren 1970. Tijdens dat decennium woonde de gekende familie van Mierlo in 'Hof ter Schriek'. Maria Gommeren reconstrueerde de geschiedenis van dit opvallend pand met haar eigenaars en bewoners.

Oorlog

De Tweede Wereldoorlog, en dan voornamelijk de bevrijding, staat centraal in het dagboek van Piet Van Thillo. Zoon Etienne laat nu via De Spycker heel Essen meelesen. En er is nog een oorlogsverhaal want het huidige conflict in Oekraïne zorgde voor een toestroom van ontheemden naar Essen. Burgemeester Gaston Van Tichelt schetst minutieus de opvang en het leven van deze Oekraïense ontheemden in zijn gemeente. Geel en blauw zijn trouwens zowel de kleuren van Essen als van Oekraïne...

Foto: De Essense Oekraïners organiseerden een marktje waarvan de opbrengst naar de gewonde soldaten in het moederland ging.

Bodemvondsten

Verhalen kan je overal gaan zoeken, zelfs tot in de Essense bodem toe. Deze bodemvondsten gaan uiteraard verder terug in de tijd en inspireerden zowel Jan Suykerbuyk als Thomas Dekkers. De eerste heeft het voornamelijk over oorlogstuig, terwijl Dekkers een mesheft uit de 17^e eeuw vond.

Patrick Hoppenbrouwers probeert om ouderwets notarislatijn uit oude lokale akten wat meer verstaanbaar te maken. Rudi Smout wekt de geschiedenis van de sigarenfabrieken Verboven en Buurmans verder tot leven. En Leo Costermans neemt met de nakende afbraak van het Parochiecentrum van Essen-Statie de historiek van dit parochiaal centrum onder de loep, en eveneens dat van de andere gebouwen op hetzelfde perceel.

Foto: gewezen Essenaar en instrumentenbouwer Joos Janssens aan het werk in zijn atelier in Frankrijk

15 verhalen

Het 81^e jaarboek van de Koninklijke Heemkundige Kring Essen telt liefst 224 bladzijden en is daarmee het dikste jaarboek ooit. Liefst 14 verschillende auteurs zorgden voor 15 boeiende artikels met meer dan 200 illustraties.

Je kan De Spycker 2024 aanschaffen door lid te worden van de Heemkundige Kring door het storten van 20 euro (voor Essenaren) of 28 euro (voor niet-Essenaren, met inbegrip van de verzendingskosten) op het rekeningnummer BE28 0682 0126 4620 van de Kring.

Het nieuwe jaarboek is traditioneel voorgesteld op paasmaandag 1 april 2024 in de raadsaal van het Essense gemeentehuis om 10.30u.

Na paasmaandag kan je het jaarboek ook aanschaffen bij dagbladhandels Essen Press, Brems, 't Romanneke en het VVV-kantoor De Tasberg.

Bijkomende info: Jan Suykerbuyk (jan.suykerbuyk@telenet.be; 0473.84.50.35)

G-voetbal Horendonk

Matchen tegen Beveren, Mechelen en Schoten: de fans hebben weer genoten

Voor de G-voetballers van FC Horendonk was maart een drukke maand. Hun team moest immers drie keer aan de bak: thuis tegen Schoten, uit tegen SK Beveren en weer thuis tegen KV Mechelen. Stuk voor stuk grote namen en clubs met ervaring in het G-voetbal. Opvallend: bij alle drie de wedstrijden was de stand aan de rust gelijk en hield Horendonk er de spanning dus goed in.

Op zondag 10 maart ontving Den Uil Simikos Schoten. De teams kennen mekaar al langer en waren aan elkaar gewaagd. Na dertig minuten – zo lang duurt een wedstrijdheft – was er al zes keer gescoord en stond het 3-3. Uiteindelijk gaf het scorebord een vooroorlogse 7-5 aan. Goede spelleiding, heel veel supporters en tevreden clubs na afloop.

Een week later, op zondag 17 maart, trok Den Uil naar Beveren. Daar werd het een pittige partij. 1-1 aan de rust en onze jongens konden pas in de laatste minuut de gelijkmaker (2-2) binnen trappen. Na rust kreeg een Beveren-speler een gele kaart, wat toch eerder uitzonderlijk is. Te rechte uitslag daar in het Waasland overigens.

De derde wedstrijd van het drieluik een week later, op zondag 24 maart, thuis tegen KV Mechelen. Maartse grillen die dag. Wind, koude, regen... Allemaal van de partij. Ook hier gelijke stand aan de rust: 1-1. Een evenwichtige eerste helft, al was het wat sneu dat KV op slag van rust gelijkmaakte. Na de thee nam Horendonk afstand. Eindstand: 4-3. En zo sluit het team de wedstrijden tegen Schoten, Beveren en Mechelen af met een 7 op 9. Den Uil scoorde 13 keer.

Jan Suykerbuyk

Inclusief

Door Nicole Vanlaerhoven

Wijsheid op de speelplaats

“Wat je zegt ben je zelf, met je kop door de helft, met je kop door de muur, ben je morgen lekker zuur!”. Op mijn lagere school was deze leus regelmatig op de speelplaats te horen. Een liedje als reactie op veroordelingen. Een antwoord op “jij bent stom, lelijk, stout, ...”. Vandaag verwonder ik me over alle wijsheid in deze leus. Ik sta er écht bij stil. Doe je mee?

Stel, je zegt: “jij bent lelijk”. In de ander zie je iets dat jouw bewustzijn niet herkent. Jouw ego, het IK, onderscheidt zich van de andere persoon. De uiterste “lelijk” koppel je aan de ander en jij creëert tegelijkertijd “mooi”, voor jezelf. De vraag is: klopt het dat jij alleen maar mooi bent?

“Met je kop door de helft”: onze hersenen bestaan uit twee helften, de linker- en rechter hemisfeer. Elk deel vervult een eigen taak. Samen vormen ze een eenheid. Ze kunnen elkaar niet vervangen. Om één te zijn, zijn beide nodig. De hersenhelft die in het moment het hardst werkt, bepaalt waar we ons van bewust zijn. Pas later worden we ons bewust van wat de andere hersenhelft te zeggen heeft. Wanneer jouw hersenen leiden tot “jij bent lelijk”, zie je tegelijkertijd alleen jouw eigen mooiheid. Even later sta je voor de spiegel en verfoei je jouw uiterlijk. Iedereen is mooi en lelijk tegelijk, maar we kunnen het slechts ná elkaar bewust zijn.

We ervaren geluk zolang beide hemisferen, afwisselend en in gelijke mate ons bewustzijn bepalen. Ongemak ervaren we als we blijven hangen aan 1 kant. We komen in conflict met onszelf en omgeving. Als “je bent lelijk” blijft, stopt éénwording en zeggen zelfs volwassenen dat “iemand met de kop door de muur wil”. Zolang je vast houdt aan die ene kant, creëer je meer afstand. Je “verzuurt”. Geluk vereist bewustwording van de ander zijn mooiheid, jouw lelijkheid en vice versa. Pas met beide kanten word je een “heel” mens.

Op “Jij bent lelijk”, zijn talloze reacties mogelijk. “Jij bent zelf lelijk” leidt ook tot afscheiding, scheldpartijen versterken polarisatie. Mensen zijn gelijkwaardig. “Wat je zegt ben je zelf” werkt niet-polariserend, niet-wraakgericht op kwetsende taal. Je houdt iemand een spiegel voor, zonder zelf te veroordelen. Tegelijk is het affirmatie. Een tekst die door herhaling geloofd gaat worden, waardoor je weer wat meer geheeld wordt als je het ook op jezelf betreft.

Weerpraatje

Afgelopen maand kwam een einde aan de onafgebroken periode van vijf maanden met (op maandbasis) bovengemiddelde neerslaghoeveelheden. De totale gemeten neerslaghoeveelheid voor maart '24 bedraagt 68,5 mm – slechts 8 mm meer dan een gemiddelde maand maart. De bodem kreeg afgelopen maand de kans om op adem te komen; het grondwaterniveau zakte en onder water gelopen kelders liggen (voorlopig) achter ons. Ironisch genoeg regent het op moment van schrijven pijpenstelen. Omdat ik verder niets te vertellen heb over de recente regenval, maak ik graag van de gelegenheid gebruik om nog eens in de historiek van de klimatologisch uitzonderlijke gebeurtenissen te duiken. KMI houdt deze gebeurtenissen bij sinds 1901 en schrijft op 15 december 1925 het volgende bericht: "Vandaag begint een van de meest catastrofale periodes uit onze klimatologische geschiedenis". Op 1 januari 1926 schrijft KMI het volgende: "De uiterst overvloedige regen sinds 19 december, samen met het smeltwater van alle sneeuw die geaccumuleerd werd sinds eind november 1925, zorgen voor uitzonderlijk hoge waterstanden van de Maas en haar bijrivieren. Tijdens de oudejaarsnacht bereikt het wassen van de Maas zijn hoogtepunt. In Luik loopt het volume op tot 3500 m³ per seconde (normaal: 250 m³). Als gevolg van deze uitzonderlijk hoge waterstand van de Maas en haar bijrivieren staan alle steden van de Maasvallei onder water. Op sommige plaatsen, bijvoorbeeld in Seraing, stijgt het water tot de eerste verdieping van de woningen. Door de omvang van de schade die werd veroorzaakt, is dit zonder twijfel een van de drie meest catastrofale overstromingen van de eeuw in de Maasvallei (de andere twee zijn die van december 1993 en die van januari 1995)." In Chiny wordt voor de maand december 1925 een totale neerslaghoeveelheid van 328 mm vastgesteld. Ter vergelijking: sinds begin 2020 is tijdens de natste maand in Essen 168 mm neerslag gevallen.

WS

*Foto ingestuurd door Hugo Hectors
Zonsondergang op het Steenpaal*

Weerspreuk

*Hebben wolken rode randen, altijd is er wind
en nats voorhanden.*

Overlijdens

Marijke Buyse

echtgenote van Lieven Deckers

° Kortrijk, 13 augustus 1957   † Essen, 9 maart 2024

'Ganqst houdt de dood
niet tegen, maar kan
je er wel van weerhouden
om te leven.'

Dankbaar om wat hij voor ons geweest is,
melden wij u het heengaan van

Vincent Loos

Martha Quiryne († 2019)

Hij werd geboren te Essen op 21 september 1931
en is zachtjes ingeslapen te Brasschaat op 18 maart 2024.

Aankondigingen

UIELSE CHIROFEESTEN 2024

CHIRO HORENDONK

5/4 BBQ

SCHRIJF JE IN!

CHIROLOKALEN KLAVERTJE 4

VRIJDAG

25ste Puif te

HORRORDONK 6 APRIL

LOWRIDERZ

NEVEFFECT
DJ JADDIE
MENSUP
DRA AIDEPOT
KENNY'S
STANNE

Tickets online

ZATERDAG

CHIRO HORENDONK

BOUW

FESTIVAL

BEKENDMAKING BOUWPLANNEN | DRANKJES & HAPJES

KINDER 2DEHANDS MARKT | KINDER-ANIMATIE | PARIS ROUBAIX

GRATIS TOEGANG

7/4

CHIROLOKALEN KLAVERTJE 4

ZONDAG

CHIROHORENDONK.BE

op zondag 7 april, dat is de zondag van Horrordonk, organiseren we in de tent op het chiroplein een "bouwfestival". Graag willen we zoveel mogelijk mensen van Horendonk kennis laten maken met de plannen: er zal een maquette staan, de plannen liggen afgedrukt, er is een bemande infostand waar mensen uitleg kunnen krijgen. Maar we willen dan ook wat geld inzamelen, dus er is een kindermarkt en kinderaanimatorie, verkoop van pannekoeken, bruin café, enz, enz.

CHIRO HORENDONK

BOUW

FESTIVAL

GRATIS TOEGANG

7/4

CHIROLOKALEN KLAVERTJE 4

www.chirohorendonk.be

Samen fietsen en wandelen tegen kanker!

De Ronde rond Essen is een jaarlijks sportief evenement voor zowel sportieve wielertoeristen, recreatieve fietsers en gezellige wandelaars t.v.v. Kom op tegen kanker en de UZA Foundation.

Op **zaterdag 4 mei 2024** wordt het **kerkplein** (nieuwe locatie!) van **Essen-Horendonk** de start- en aankomstplaats van **3 fietstochten** rond Essen en een **wandeling** door Horendonk.

Als **sportieve fietser** rijd je de 'Ronde rond Essen', een omloop van 33,33 km die je, individueel of in groep, éénmaal maar ook meerdere keren kan fietsen. Zo kan je als groep een totaal van 1.000 km bij elkaar trappen. Een voorbeeld: je schrijft je in met een groep van 15 fietsers en je rijdt 2 ronden = 1.000 km.

Groepen die de 1.000 km succesvol afronden krijgen op het terras ... een gratis rondje.

Voor de **recreatieve fietser** is er een **afzonderlijke** route rond Essen van ongeveer 33 km.

En er is ook een **route voor gravelbikers** van ongeveer 60 km.

Je kan als deelnemer starten vanaf 08u00 en aankomen tot 16u00. Inschrijven kan vanaf 07u45 tot 14u00.

Als **wandelaar** maak je in groep een tocht van ongeveer 6 km door de Uilse velden en bossen. De wandelaars krijgen het g-ezel-schap van een groep ezels en hun begeleiders. Deze ezelwandeling was de voorbije jaren een echt succes, zeker voor de kinderen! Dit jaar eindigt de wandeling met een rijkgevlude tafel... voor de ezels! Een echt **ezelbuffet!**

Vertrek om 14u00.

Voor de Ronde rond Essen is er **geen vast inschrijvingsgeld**, maar we rekenen op een **vrijwillige bijdrage**. Je geeft wat je ervoor over hebt...

De opbrengst van 'de Ronde rond Essen' gaat dit jaar naar **3 projecten tegen kanker**:

- **We trappen door** van Armand Konings en Team Gaffelo. Zij rijden (Armand als solofietser) van 9 t.e.m. 12 mei de 1.000 km t.v.v. Kom op tegen Kanker.
- **Bleek Verzet** van de familie Van den Bleeken. Ook zij fietsen met 2 ploegen de 1.000 km t.v.v. Kom op tegen Kanker.
- **UZA foundation** van Jef Brant. Met zijn project ondersteunt Jef het onderzoek van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen naar een innovatieve behandeling van acute myeloïde leukemie (AML). Met deze nieuwe behandeling zou er minder of geen nood zijn aan bloedtransfusies en zou een medicatie in pilvorm mogelijk worden.

Het kerkplein van Horendonk wordt op zaterdag 4 mei één groot openluchtterras met kraampjes, randanimatie en vooral veel gezelligheid en solidariteit!

UZA' foundation Kom op tegen Kanker

de Ronde rond Essen

samen fietsen en wandelen tegen kanker

extra!
gravelroute
60 km

zaterdag 4 mei 2024
kerkplein - Horendonk

van 08u00 tot 16u00 (1 ronde = 33,33km)

vertrek in groep 14u00 (6km)

t.v.v.

UZA foundation (Jef Brant)

We trappen door (Armand Konings en Gaffelo)

Bleek Verzet (familie Van den Bleeken)

Gaffelo

VDB cycling

Horendonk

Happy High Tea en bowling met 55+ Femma

Vrijdag 15 maart vertrokken we met 13 leden richting Familyland te Hoogerheide.

We werden goed ontvangen en hadden twee uur de tijd om te genieten van een lekkere High Tea.

Na het eten hebben wij nog 1 uur kunnen bowlingen, wat voor velen al lang geleden was! We hebben er allen veel van genoten en Hilda Vandekeybus was de winnaar. Om de iets ouderen onder ons in te kunnen halen zullen wij nog wat moeten oefenen hoor!

Het eten dat nog over was na de bowling werd nog verdeeld onder enkele leden en dit zal zeker nog hebben gesmaakt.

Bedankt aan iedereen die deze mooie namiddag mogelijk heeft gemaakt en hopelijk rijden we nog eens die richting uit.

José Schrauwen

Foto's genomen door José Schrauwen: lente 2024

Foto: José Schrauwen : Water, water en nog eens water. Door de vele regen van afgelopen maanden staan de velden er nat bij en hebben veel kelders en verluchtingsruimten last van insijpelend grondwater.